

DOMSTOLENS DOM
28. marts 1995 *

I sag C-324/93,

angående en anmodning, som High Court of Justice (Queen's Bench Division) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

The Queen

mod

Secretary of State for the Home Department,

ex parte: **Evans Medical Ltd og Macfarlan Smith Ltd,**

støttet af

Generics (UK) Ltd,

intervenient,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 30, 36 og 234 og af Rådets direktiv 77/62/EØF af 21. december 1976 om

* Processprog: engelsk.

samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT 1977 L 13, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 88/295/EØF af 22. marts 1988 (EFT L 127, s. 1),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene F.A. Schockweiler og P.J.G. Kapteyn samt dommerne G.F. Mancini, C.N. Kakouris, J.L. Murray (refererende dommer) og D.A.O. Edward,

generaladvokat: C.O. Lenz

justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

- Macfarlan Smith Ltd ved Mark Barnes, QC
- Generics (UK) Ltd ved Michael Burton, QC, og Barrister Nicholas Green
- Det Forenede Kongerige ved S. Lucinda Hudson, Treasury Solicitor's Department, og Richard Plender, QC, som befuldmægtigede
- den franske regering ved sous-directeur Catherine de Salins, direction des Affaires juridiques, Udenrigsministeriet, og secrétaire des Affaires étrangères i samme tjenestegren Hélène Duchène, som befuldmægtigede
- Irland ved Chief State Solicitor Michael A. Buckley, som befuldmægtiget, og Barrister-at-law James Hamilton

- den portugisiske regering ved director Luis Fernandes, Serviço Jurídico da Direcção-Geral das Comunidades Europeias, Udenrigsministeriet, og consul-tora jurídica Maria Luisa Duarte, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Richard Wainwright og Virginia Melgar, der er udstationeret som national eks-pert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der er afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 5. juli 1994 af Macfarlan Smith Ltd ved Mark Barnes, QC, og Barrister Alan Griffiths, af Generics (UK) Ltd ved Solicitor Stephen Kon og Solicitor Michael Rose, af Det Forenede Kon-gerige samt af Kommissionen,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 4. oktober 1994,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved kendelse af 23. juni 1993 indgået til Domstolen den 25. juni s.å. har High Court of Justice (Queen's Bench Division) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 30, 36 og 234 og af Rådets direktiv 77/62/EØF af 21. december 1976 om

samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT 1977 L 13, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 88/295/EØF af 22. marts 1988 (EFT L 127, s. 1) (herefter benævnt »direktivet«).

- 2 Spørgsmålene er blevet rejst under en sag anlagt af Evans Medical Ltd (herefter benævnt »Evans«) og Macfarlan Smith Ltd (herefter benævnt »Macfarlan«) mod Secretary of State for the Home Department (indenrigsministeren, herefter benævnt »Secretary of State«), støttet af Generics (UK) Ltd (herefter benævnt »Generics«), vedrørende Generics' import til Det Forenede Kongerige af et parti diacetylmorfin fra Nederlandene.

- 3 I henhold til section 3 (2)(b) i Misuse of Drugs Act 1971 (den britiske lov af 1971 om misbrug af narkotiske stoffer) er import af diacetylmorfin forbudt, medmindre Secretary of State har givet tilladelse dertil.

- 4 Diacetylmorfin er et opiumsderivat, der undertiden anvendes som smertestillende middel i forbindelse med medicinsk behandling, navnlig i Det Forenede Kongerige, idet — ifølge det af den forelæggende ret oplyste — 238 kg af de 241 kg diacetylmorfin, der i 1990 blev anvendt til medicinske formål i hele verden, blev brugt i Det Forenede Kongerige.

- 5 Produktet er omfattet af enkelt konvention af 1961 angående narkotiske midler, (*United Nations Treaty Series*, 520, s. 204, herefter benævnt »konventionen«), der trådte i kraft i Det Forenede Kongerige i 1964, og som ligeledes er gældende i de øvrige medlemsstater.

6 Der bestemmes bl.a. følgende i konventionen:

— »Parterne skal træffe sådanne lovmæssige og administrative forholdsregler, som måtte være nødvendige ... for ... kun at tillade fremstilling, produktion, eksport, import, fordeling af, handel med, brug og besiddelse af narkotiske midler udelukkende til medicinske og videnskabelige formål« [artikel 4, litra c)].

— »Parterne skal forlange, at handel med og fordeling af narkotiske midler foregår i henhold til autorisation, bortset fra det tilfælde, hvor handel og fordeling foretages af en eller flere statsvirksomheder« [artikel 30, stk. 1, litra a)].

— »Parterne skal gennem autorisation føre kontrol med import og eksport af narkotiske midler, undtagen når import eller eksport forestås af en eller flere statsvirksomheder« [artikel 31, stk. 3, litra a)].

7 Indtil 1992 forbød Secretary of State import af produktet i overensstemmelse med den daværende politik i Det Forenede Kongerige og gav Macfarlan eneret til at fremstille produktet i pulverform på basis af valmuestrå importeret fra tredjelande, og Evans eneret til forarbejdning (frysning, tørring og pakning) af produktet med henblik på lægeligt brug og forhandling i Det Forenede Kongerige.

8 Ifølge Secretary of State var denne praksis begrundet i nødvendigheden af at undgå faren for ulovligt salg af diacetylmorfin og nødvendigheden af at sikre forsyningen i Det Forenede Kongerige.

9 I september 1990 afslog Secretary of State en ansøgning fra Generics om tilladelse til import af et parti diacetylmorfin fra Nederlandene. Virksomheden anlagde efter at have opnået tilladelse dertil sag til prøvelse af afgørelsen om afslag for at få fastslået, at den var i strid med traktatens artikel 30 og ikke var berettiget i henhold til artikel 36. Under sagen anerkendte Secretary of State, at der ikke var grundlag

for at afslå at give tilladelse til Generics og oplyste, at afgørelsen var taget op til fornyet vurdering.

- 10 Ved to skrivelser af 17. august 1992 meddelte Secretary of State Evans og Macfarlan, at han ville give Generics tilladelse til at importere diacetylmorfinpartiet, idet han var af den opfattelse, at den politik, man hidtil havde ført, indebar en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet, og at forsyningen kunne sikres på tilfredsstillende måde og i fuld overensstemmelse med fællesskabsretten ved indførelse af en licitationsordning.
- 11 Sagsøgerne i hovedsagen anlagde derefter sag ved den forelæggende ret med påstand om, at det fastslås, at den juridiske argumentation, der i skrivelserne var anført til støtte for at give tilladelse og dermed at gå bort fra den hidtidige politik, hvilede på en urigtig retsopfattelse, og at afgørelserne derfor skulle kendes ugyldige.
- 12 Sagsøgerne er af den opfattelse, at konventionens krav er uforenelige med bestemmelserne i traktatens artikel 30 og 36. De har derfor for det første gjort gældende, at disse artikler i henhold til traktatens artikel 234 ikke fandt anvendelse på handel med narkotiske midler, når konventionen var indgået inden Det Forenede Kongeriges tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber, idet det i denne bestemmelse fastsættes, at »de rettigheder og forpligtelser, der følger af konventioner, som før denne traktats ikrafttræden er indgået mellem på den ene side en eller flere medlemsstater og på den anden side et eller flere tredjelande, [ikke] berøres [...] af bestemmelserne i denne traktat«. Efter deres opfattelse nødvendiggør konventionen således, at den tidligere ordning opretholdes.
- 13 For det andet er sagsøgerne af den opfattelse, at selv hvis traktatens artikel 30 fandt anvendelse, ville Secretary of State dels i medfør af artikel 36 have været berettiget til at afslå at meddele Generics tilladelse til import, dels skulle han først have sikret sig, at licitationsordningen kunne gennemføres, var forenelig med konventionen og

gjorde det muligt at sikre løbende forsyninger af diacetylmorfin til National Health Service.

14 På denne baggrund har den nationale ret forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal EØF-traktatens artikel 30, 36 og 234 fortolkes således, at en medlemsstat kan afslå at udstede en tilladelse, som kræves i henhold til medlemsstatens lovgivning, til fra en anden medlemsstat at importere narkotiske midler, der enten har oprindelse i eller er i fri omsætning i den anden medlemsstat, med den begrundelse, at

a) bestemmelserne i artikel 30-36 ikke finder anvendelse på handel med narkotiske midler i den betydning, der er fastlagt i enkelt konvention angående narkotiske midler undertegnet i New York den 30. marts 1961,

og/eller

b) overholdelse af konventionen i praksis ville medføre en vilkårlig tildeling af kvoter mellem importører og indenlandske producenter, og/eller at kontrolforanstaltningerne i henhold til konventionen ellers ville blive mindre effektive,

og/eller

c) importen af narkotiske midler fra en anden medlemsstat (i de tilfælde, hvor Fællesskabet ikke har udstedt et direktiv eller indført en ordning vedrørende handel med narkotiske midler, således at Fællesskabet kunne opnå status som 'enkelt territorium' i henhold til konventionens artikel 43, og adskillige medlemsstater, der fremstiller narkotiske midler, forbyder import heraf) ville udgøre en trussel mod den eneste producent med tilladelse til at fremstille disse midler i medlemsstaten, hvorved der vil være risiko for, at forsyningen af disse narkotiske midler til væsentlige medicinske formål i den pågældende medlemsstat ikke kan sikres?

2) Skal Rådets direktiv 77/62 af 21. december 1976 (EFT 1977 L 13, s. 1), med senere ændringer, fortolkes således, at en offentlig myndighed, der har til

opgave at indkøbe vigtige smertestillende narkotiske midler til lægeligt brug, er beføjet til at tage hensyn til kravet om forsyningssikkerhed og muligheden for løbende forsyninger, når den afslutter kontrakter om levering af sådanne midler?»

Relevansen af de forelagte spørgsmål

- 15 Kommissionen har indledningsvis anført, at de forelagte spørgsmål ikke skal besvares, fordi det første vedrører problemet, om en praksis, man nu har forladt, og som bestod i at forbyde import af diacetylmorfin fra andre medlemsstater, er forenelig med fællesskabsretten, og det andet har til formål at indhente Domstolens fortolkning af fællesskabsretten med hensyn til en rent hypotetisk situation, nemlig den situation, at der skulle være fastsat en fremgangsmåde med hensyn til køb af diacetylmorfin inden for direktivets anvendelsesområde.
- 16 Det er herved tilstrækkeligt at fastslå, at Secretary of State var af den opfattelse, at den nationale praksis, der bestod i at forbyde import af diacetylmorfin, var i strid med fællesskabsretten i det omfang, forsyningen af det britiske marked kunne sikres i overensstemmelse med fællesskabsretten ved anvendelse af direktivet. De forelagte spørgsmål har således til formål at gøre det muligt for den nationale ret at vurdere, om ændringen af den nationale praksis faktisk var nødvendig for at bringe den i overensstemmelse med fællesskabsretten. På grundlag af besvarelsen skal High Court af Justice tage stilling til, om afgørelserne truffet af Secretary of State skal kendes ugyldige på grund af en retlig mangel.
- 17 De af den nationale ret forelagte spørgsmål skal herefter besvares.

Spørgsmål 1 a)

- 18 Den nationale ret ønsker med dette spørgsmål oplyst, om traktatens artikel 30 finder anvendelse på en national praksis, der består i at forbyde import af narkotiske midler, som er omfattet af konventionen og kan forhandles i henhold til denne.
- 19 Det bemærkes, således som Domstolen har fastslået i domme af 26. oktober 1982 (sag 221/81, Wolf, Sml. s. 3681, og sag 240/81, Einberger, Sml. s. 3699), at der i alle medlemsstaterne er truffet foranstaltninger med henblik på strengt at regulere import af og handel med narkotiske midler, som er omfattet af konventionen, med henblik på at sikre, at disse produkter i medlemsstaterne kun anvendes til farmaceutiske eller medicinske formål i overensstemmelse med konventionen.
- 20 Ifølge Domstolens praksis er genstande, som transporteres over en grænse som led i handelsmæssige transaktioner, omfattet af traktatens artikel 30, uanset transaktionernes art (jf. dom af 9.7.1992, sag C-2/90, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 4431, præmis 26). Da de narkotiske midler, som er omfattet af konventionen, har disse kendetegn og kan forhandles i henhold til denne, finder artikel 30 anvendelse på dem.
- 21 Endvidere følger det af fast retspraksis, at enhver foranstaltning, som direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt kan hindre samhandelen inden for Fællesskabet, udgør en handelshindring (dom af 11.7.1974, sag 8/74, Dassonville, Sml. s. 837).
- 22 I henhold til denne retspraksis henhører en national praksis, der består i at forbyde import af narkotiske midler, under anvendelsesområdet for traktatens artikel 30, eftersom den påvirker samhandelen på den ovenfor beskrevne måde.

- 23 Den omstændighed, at en sådan foranstaltning kan være en følge af en international konvention, der er indgået før traktaten eller den pågældende medlemsstats tiltrædelse, og at medlemsstaten opretholder denne foranstaltning i henhold til artikel 234, selv om den har karakter af en handelshindring, medfører ikke, at den falder uden for anvendelsesområdet for artikel 30, for artikel 234 kan kun anvendes, hvis konventionen pålægger en medlemsstat en forpligtelse, der er uforenelig med traktaten.
- 24 Dette spørgsmål skal derfor besvares med, at traktatens artikel 30 finder anvendelse på en national praksis, der består i at forbyde import af narkotiske midler, som er omfattet af konventionen og kan forhandles i henhold til denne.

Spørgsmål 1 b)

- 25 Med dette spørgsmål ønsker den nationale ret i det væsentlige oplyst, om traktatens artikel 30 skal fortolkes således, at en medlemsstat skal sikre den fulde virkning af denne bestemmelse ved at undlade at anvende en national praksis, der består i at forbyde import af diacetylmorfin, når denne praksis, der viser sig at være uforenelig med fællesskabsreglen, har til formål at gennemføre en konvention — såsom konventionen om narkotiske midler — som den pågældende medlemsstat har indgået med andre medlemsstater og tredjelande før traktatens ikrafttræden eller medlemsstatens tiltrædelse, og hvis overholdelse kræver tildeling af kvoter til de berørte virksomheder og gennemførelse af en effektiv kontrolordning.
- 26 Det bemærkes, at ifølge fast retspraksis har traktatens artikel 30 forrang for enhver modstridende national foranstaltning.
- 27 Det fremgår af dommen af 2. august 1993 (sag C-158/91, Levy, Sml. I, s. 4287), at traktatens artikel 234, stk. 1, har til formål i overensstemmelse med folkerettens

principper at fastslå, at anvendelsen af traktaten ikke berører den pågældende medlemsstats forpligtelse til at respektere tredjestaters rettigheder, som følger af ældre konventioner, og til at overholde sine tilsvarende forpligtelser.

- 28 Ved afgørelsen af, om en fællesskabsregel skal vige for en ældre international konvention, må det derfor undersøges, om konventionen pålægger den pågældende medlemsstat forpligtelser, som de tredjelande, der har indgået konventionen, stadig kan kræve opfyldt (jf. ovennævnte dom i Levy-sagen, præmis 13).
- 29 Det henhører ikke under Domstolens kompetence i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse, men derimod under den nationale ret at tage stilling til, hvilke forpligtelser der påhviler den pågældende medlemsstat i henhold til en ældre international konvention, og nærmere at afgrænse dem, således at det kan afgøres, i hvilket omfang forpligtelserne er til hinder for anvendelsen af traktatens artikel 30 og 36 (ovennævnte dom i Levy-sagen, præmis 21).
- 30 Den nationale ret skal således undersøge, om det for at overholde konventionen i forhold til tredjelande er nødvendigt at tildele de berørte virksomheder kvoter, og om det ville være umuligt for medlemsstaten at udøve kontrol i det omfang, konventionen kræver, hvis import var tilladt.
- 31 Det Forenede Kongerige har under sagen gjort gældende, at konventionen åbner mulighed for, at signatarstaterne forbyder import af narkotiske midler til deres område, men at den ikke stiller krav om, at de skal træffe en sådan foranstaltning.

- 32 Det bemærkes, at når en international konvention åbner mulighed for, at en medlemsstat kan træffe en foranstaltning, som viser sig at være i strid med fællesskabsretten, uden dog at forpligte den dertil, skal medlemsstaten afholde sig fra at træffe en sådan foranstaltning.
- 33 Spørgsmålet skal derfor besvares med, at traktatens artikel 30 skal fortolkes således, at en medlemsstat skal sikre bestemmelsens fulde virkning ved at undlade at anvende en national praksis i strid hermed, medmindre denne praksis er nødvendig for at sikre den pågældende medlemsstats opfyldelse af forpligtelser over for tredjelande, der følger af en konvention, som er indgået før traktatens ikrafttræden eller medlemsstatens tiltrædelse.

Spørgsmål 1 c)

- 34 Med dette spørgsmål ønsker den nationale ret oplyst, om en medlemsstat er berettiget til at afslå at udstede en tilladelse til import af narkotiske midler fra en anden medlemsstat med den begrundelse, at import af narkotiske midler fra en anden medlemsstat ville udgøre en eksistenstrussel for den eneste producent med tilladelse til at fremstille disse midler i medlemsstaten og indebære risici for forsyningsikkerheden med hensyn til diacetylmorfin til medicinske formål.
- 35 Det bemærkes, at traktatens artikel 36 giver medlemsstaterne mulighed for at opretholde eller træffe foranstaltninger, der indebærer et forbud mod eller en begrænsning af samhandelen, dels, når de er begrundet i bl.a. hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og beskyttelse af menneskers liv og sundhed, dels, når de ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen inden for Fællesskabet.

- 36 Ifølge Domstolens praksis vedrører denne bestemmelse foranstaltninger af ikke-økonomisk art (jf. dom af 7.2.1984, sag 238/82, Duphar m.fl., Sml. s. 523). En foranstaltning, der begrænser samhandelen inden for Fællesskabet, kan derfor ikke begrundes i en medlemsstats ønsker om at sikre en virksomheds fortsatte eksistens.
- 37 Derimod kan behovet for at sikre landets faste forsyning til væsentlige medicinske formål i henhold til traktatens artikel 36 begrunde en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet i det omfang, dette hensyn henhører under beskyttelsen af menneskers liv og sundhed.
- 38 Det bemærkes imidlertid, at en national lovgivning eller praksis ikke er omfattet af undtagelsen i artikel 36, når menneskers liv og sundhed kan beskyttes lige så effektivt ved foranstaltninger, som er mindre restriktive for samhandelen inden for Fællesskabet (jf. bl.a. dom af 20.5.1976, sag 104/75, De Peijper, Sml. s. 613, præmis 17).
- 39 Dette spørgsmål skal derfor besvares med, at en national praksis, der består i at afslå at udstede en tilladelse til import af narkotiske midler fra en anden medlemsstat, ikke er omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 36, når den er begrundet i behovet for at sikre en virksomheds fortsatte eksistens, men derimod kan være omfattet af undtagelsen, når beskyttelsen af menneskers liv og sundhed kræver, at der sikres en fast forsyning med narkotiske midler til væsentlige medicinske formål, og dette ikke kan opnås lige så effektivt ved foranstaltninger, der er mindre restriktive for samhandelen inden for Fællesskabet.

Spørgsmål 2

- 40 Med dette spørgsmål ønsker den nationale ret oplyst, om de organer, som er omhandlet i fællesskabsreglerne om offentlige indkøb, herunder særligt direktiv

77/62, når de ønsker at indkøbe diacetylmorfin, kan tildele ordren under hensyntagen til de bydende virksomheders mulighed for på betryggende måde at sikre de løbende forsyninger til landet.

41 I direktivets artikel 25, stk. 1, bestemmes følgende:

»De kriterier, som den ordregivende myndighed skal lægge til grund ved tildeling af ordrer, er:

a) ...

b) ... når tildelingen sker på grundlag af det økonomisk mest fordelagtige bud, forskellige kriterier, som varierer alt efter det pågældende indkøb: f.eks. pris, leveringstid, driftsomkostninger, rentabilitet, kvalitet, æstetisk og funktionsmæssig karakter, teknisk værdi, service og teknisk bistand.«

42 Ifølge dom af 20. september 1988 (sag 31/87, Beentjes, Sml. s. 4635) kan de ordregivende myndigheder ved valget af det økonomisk mest fordelagtige bud vælge, hvilke kriterier for tildeling af ordren de ønsker at lægge til grund, når blot de vælger kriterier, der har til formål at fastslå det økonomisk mest fordelagtige bud.

43 Ovennævnte dom, der vedrører offentlige bygge- og anlægskontrakter, finder endvidere anvendelse på offentlige indkøbskontrakter, for så vidt der ikke på dette punkt findes forskelle mellem disse to typer kontrakter.

44 Heraf følger, at ved indkøb til de berørte myndigheder af et produkt som det i hovedsagen omhandlede kan forsyningssikkerheden indgå i de kriterier, der i henhold til direktivets artikel 25 skal lægges til grund ved afgørelsen af, hvad der er det økonomisk mest fordelagtige bud.

45 I sådanne tilfælde skal forsyningssikkerheden imidlertid klart anføres som et kriterium, der i henhold til direktivets artikel 25, stk. 2, vil blive lagt vægt på ved tildelingen af kontrakten. Der bestemmes nemlig heri følgende:

»... de ordregivende myndigheder (skal) enten i udbudsbetingelserne eller i bekendtgørelsen anføre samtlige de kriterier, som de påtænker at lægge til grund, så vidt muligt ordnet efter den betydning, de tillægges, med de vigtigste først«.

46 Den portugisiske regering har imidlertid gjort gældende, at der på grund af særegenhederne ved diacetylmorfin, særligt med hensyn til de sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes for at undgå enhver ulovlig anvendelse af produktet, kan indgås underhåndsaftale uden at anvende fremgangsmåden med offentlige og begrænsede udbud. Regeringen henviser til støtte herfor til direktivets artikel 6, stk. 4, som ændret, hvori det bestemmes:

»De ordregivende myndigheder kan indgå indkøbsaftaler ved udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i følgende tilfælde:

...

c) ved indkøb af varer, hvis fremstilling eller levering af tekniske ... årsager ... kun kan overdrages én bestemt leverandør.

...«

47 Den franske regering er nået til samme resultat på grundlag af en gennemgang af direktivets artikel 6, stk. 1, litra g), i dennes oprindelige affattelse, hvori det bestemmes, at der kan indgås underhåndsaftale,

»når leveringerne erklæres hemmelige, eller når deres gennemførelse må ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der er i kraft i den pågældende medlemsstat, eller når beskyttelsen af væsentlige sikkerhedsinteresser i denne stat kræver det«.

48 Hertil bemærkes, at ifølge Domstolens praksis (jf. senest dom af 3.5.1994, sag C-328/92, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 1569, præmis 15) skal de ændrede bestemmelser i direktivets artikel 6, der tillader fravigelser fra de regler, som skal sikre, at de traktatfæstede rettigheder i sektoren for offentlige indkøbsaftaler bliver virksomme, må fortolkes snævert.

49 Det kan ikke på grundlag af de for Domstolen fremlagte oplysninger på nuværende tidspunkt antages, at det på grund af den tekniske særegenhed af diacetylmorfin og de sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes for at undgå ulovlig anvendelse, er umuligt at foretage offentligt eller begrænset udbud. Der kan derimod i overensstemmelse med direktivets artikel 25 som et kriterium for tildeling af ordren tages hensyn til de bydendes mulighed for at gennemføre passende sikkerhedsforanstaltninger.

50 Herefter skal det andet præjudicielle spørgsmål besvares med, at direktiv 77/62 skal fortolkes således, at de deri omhandlede organer, der ønsker at indkøbe diacetylmorfin, kan tildele kontrakten under hensyntagen til de bydende virksomheders mulighed for på betryggende måde at sikre de løbende forsyninger til den pågældende medlemsstat.

Sagens omkostninger

51 De udgifter, der er afholdt af Det Forenede Kongerige, den franske regering, den irske regering, den portugisiske regering og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af High Court of Justice (Queen's Bench Division) ved kendelse af 23. juni 1993, for ret:

1) EØF-traktatens artikel 30 finder anvendelse på en national praksis, der består i at forbyde import af narkotiske midler, som er omfattet af enkelt konvention af 1961 angående narkotiske midler og kan forhandles i henhold til denne.

- 2) EØF-traktatens artikel 30 skal fortolkes således, at en medlemsstat skal sikre bestemmelsens fulde virkning ved at undlade at anvende en national praksis i strid hermed, medmindre denne praksis er nødvendig for at sikre den pågældende medlemsstats opfyldelse af forpligtelser over for tredjelande, der følger af en konvention, som er indgået før EØF-traktatens ikrafttræden eller medlemsstatens tiltrædelse.

- 3) En national praksis, der består i at afslå at udstede en tilladelse til import af narkotiske midler fra en anden medlemsstat, er ikke omfattet af undtagelsen i EØF-traktatens artikel 36, når den er begrundet i behovet for at sikre en virksomheds fortsatte eksistens, men kan derimod være omfattet af undtagelsen, når beskyttelsen af menneskers liv og sundhed kræver, at der sikres en fast forsyning med narkotiske midler til væsentlige medicinske formål, og dette ikke kan opnås lige så effektivt ved foranstaltninger, der er mindre restriktive for samhandelen inden for Fællesskabet.

- 4) Rådets direktiv 77/62/EØF af 21. december 1976 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, som ændret ved Rådets direktiv 88/295/EØF af 22. marts 1988 om ændring af direktiv 77/62/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb samt om ophævelse af visse bestemmelser i direktiv 80/767/EØF, skal fortolkes således, at de deri omhandlede organer, der ønsker at indkøbe diacetylmorfin, kan tildele kontrakten under hensyntagen til de bydende virksomheders mulighed for på betryggende måde at sikre de løbende forsyninger til den pågældende medlemsstat.

Rodríguez Iglesias

Schockweiler

Kapteyn

Mancini

Kakouris

Murray

Edward

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. marts 1995.

R. Grass
Justitssekretær

G.C. Rodríguez Iglesias
Præsident